

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4166/2023
28.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Јасмине Стаменковић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Никола Башић, адвокат из ..., против тужених ББ, ВВ, ГГ, ДД и малолетног ЂЂ, чији су законски заступници мајка ГГ и отац ВВ, сви из ..., а чији је заједнички пуномоћник Бригита Батавелић, адвокат из ..., ради иселења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1091/22 од 20.07.2022. године, у седници одржаној 28.06.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1091/22 од 20.07.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1091/22 од 20.07.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужених за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 1170/21 од 28.05.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезу тужени да се иселе из стана који се налази у Крагујевцу у улици ... број .. улаз ..., ... спрат, стан број .., који је уписан као посебни део зграде број .. изграђене на катастарској парцели бр. .. КО Крагујевац 3 и да тај стан испражњен од лица и ствари предају у посед и државину тужиоцу. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да накнади туженима трошкове поступка у износу од 293.070,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1091/22 од 20.07.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка из става другог изреке првостепене пресуде тако што је обавезан тужилац да накнади туженима трошкове поступка у износу од 366.210,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

Тужени су поднели одговор на ревизију, захтевајући накнаду трошкова за састав одговора.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

Ценећи испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни суд је имао у виду да из навода ревизије тужиоца не произилази да постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба новог тумачења права. Тужилац уз ревизију није доставио, нити се позвао на пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању судова у истој или сличној чињеничноправној ствари, тако да нема ни потребе за уједначавањем судске праксе. У конкретном случају, нижестепени судови су одлуку о тужбеном захтеву којим је тражено иселење тужених донели уз правилну примену одредаба Закона о стамбеним односима и Закона о становању као релевантног материјалног права када су утврдили да тужени као чланови породичног домаћинства покојног носиоца станарског права имају и даље право становања које ограничава право власништва тужиоца, као и применом члана 8. Европске конвенције о праву на дом. При томе, наводима ревизије се оспорава правилност утврђеног чињеничног стања што не може бити разлог за изјављивање посебне ревизије.

Имајући у виду наведено, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП да би се дозволило одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, па је у складу с тим одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 26.11.2016. године и означена је вредност предмета спора од 12.000,00 динара коју је суд прихватио, а која не прелази

динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора не прелази законом прописани новчани цензус за допуштеност ревизије по члану 403. став 3. ЗПП, то је Врховни суд нашао да ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Трошкови одговора на ревизију, по оцени Врховног суда, нису били потребни туженима за вођење ове парнице, те је применом чланова 154. став 1. у вези члана 165. став 1. ЗПП Врховни суд одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић